

2.3. Statens udgiftspolitik

De overordnede målsætninger for statens udgiftspolitik i 1992 omfatter udviklingen i såvel statens udgifter som personaleforbrug.

De udgiftspolitiske målsætninger

* På *udgiftssiden* er det udgiftspolitiske måltal fastsat til 245 mia.kr. Derved sikres uændrede totalrammeudgifter i forhold til finansloven for 1991, når der bortses fra pris- og lønudviklingen.

* På *personalesiden* er målsætningen et fortsat fald i personaleforbruget.

Ved tilrettelæggelsen af udgiftspolitikken for 1992-95 har det været et afgørende hensyn, at de aftalte moderate lønstigninger ved overenskomstfornyelsen i foråret 1991 ikke bringes i fare.

På finanslovsforslaget for 1992 er derfor forudsat, at *offentlige takstreguleringer* som hovedregel ikke overstiger pris- og lønreguleringen.

Et centralt udgangspunkt har ligeledes været, at finanslovsforslaget ikke bør give anledning til belastning af *erhvervslivets konkurrenceevne*.

Endelig er *alle indkomstoverførsler* i henhold til lov om satsreguleringsprocent blevet reguleret med en fælles procent (2,0 pct.), der er bestemt med udgangspunkt i årslønudviklingen for LO-arbejdere.

De fastlagte udgiftspolitiske målsætninger for 1992-95 stiller ministerierne over for et stadig større krav om tilpasnings- og omstillingsevne. Dette nødvendiggør et *mere fleksibelt bevillingssystem*, og at der gives ministerierne mulighed for en langsigtet tilpasningsstrategi.

Fra 1992 forventes derfor udsendt en ny budgetvejledning med yderligere lempelser af bevillingsreglerne. Endvidere forberedes på en række områder flerårige budgetaftaler.

Sparekravet i 1992

Det udgiftspolitiske måltal er som nævnt fastsat således, at der sikres uændrede realudgifter i forhold til finansloven for 1991.

Måltallets fastsættelse er vist i *figur 2.3.1*.

For at komme frem til det nye måltal skal der først tages hensyn til en række *tekniske korrektioner*, som blev foretaget på finansloven for 1991.